

Higher And Higher Just A Lady 'Tindra'

f 2003-09-17

Stolt uppfödare & ägare Solbritt Forsberg

BIS-veteran Alfta 2014,
domare Lydia Erhart,
Nederländerna.

Tindra - Vacker och vis!

Tindra är född i vår J-kull, där av namnet Just A Lady, vilket är väldigt passande på henne. Hon är en riktig Lady, ser alltid så förnäm ut, springer med högburet huvud. Tindra gillar verkligen att bli fotograferad, hon ställer upp sig, eller sätter sig framför kameran och plirar med ögonen, eller har något annat uttryck för sig, precis som hon säger, är det bra så här?

Som liten valp fanns hon bara där, gjorde inte så mycket väsen av sig. Vi gick på kurs men utan några större framgångar, hon tyckte, att hemma på gräsmattan var det mycket roligare, och spåra i skogen och leta saker, ännu bättre. Numera blir det inte så långa och svåra spår, utan lite lättare och korta, för spåra det vill hon göra. Det är ju ett bra sätt att hålla den gamla hunden fräsch, precis som vi människor som håller igång hjärnan för att inte bli senila i förtid. Så är det viktigt att den gamla hunden får röra på sig, inte bara ligga i soffan. Tindra är med på långpromenader i skogen ca två timmar ett par gånger i veckan, och får då springa fritt. Allra bäst är det när matte packar ryggsäcken, för då vet hon att nu blir det extra mysigt i skogen. På sommaren är det jätteskoj att gå till stranden och plaska. När hon var yngre simmade hon, numera blöter hon bara magen, och tittar på de andra hundarna som stojar på. Det här med utställning tycker hon väl inte är så himla skoj, men får hon en egen stol att ligga i, och en klappande kompis är det helt ok tycker hon. Så känner hon när det går bra, för då blir ju matte so himla glad.

Den roligaste utställningen var nog i Alfta sommaren 2014. Då gick hon till final i veteranringen, och det väl alla, att veteraner är

det många av. Så vinner Tindra över alla de andra, och blir BÄSTA VETERAN, det var en holländsk domare som gillade henne. Detta glömmar vi aldrig, så himla kul. Från Svenstavik har vi också ett roligt minne, då mamma Stina blev BIR och Tindra 2:a Bästa tik och halvsyrren Sickan 3:a Bästa tik.

Så detta med fjällen? Att gå ut på fjället och i bästa fall hitta ripa, det är väl det bästa en irländare kan få göra. Men som unghund höll det på att gå riktigt illa, då vallade hon en flock med ca tio renar rakt mot matte och husse, och mamma Stina. Vi hörde bara ett himla brak i skogen, så kom hela flocken mot oss, sist Tindra. Tur vi hann ta skydd bakom några träd. Sedan blev det koppel på resten av fjällvistelsen. Nu har hon lugnat ner sig, men känner hon doften av ripa, då vispar svansen runt runt, på ett speciellt sätt. Att åka skidor efter Tindra har varit trevligt, det har liksom gått i lagom fart. Det är ett bra sätt att motionera hunden om den inte kan få springa fritt. Numera är hon för gammal för det. Tindra är också vår ordningsvakt här hemma. Är det någon av de andra hundarna som tänker tanken att ta något från bordet, så ställer hon sig mellan, sträcker upp sig och blir alldeles stel, med öronen högt upp på huvudet. Mer behövs inte, för så tala hon om, att det där gör du inte.

Nu hoppas vi Tindra får vara med oss några år till, hon är ju pigg och ser ut att må bra, fortfarande lekfull, ibland när hon träffar nya hundar. Så blev hon ju årets listvinnare bland veteranikarna. Det glömmar vi inte, min fina Tindra!
Matte Solbritt